

*** * * 20-årsjubileum 1951 * * ***

Den sjunde april 1951 höll ÖDIK sitt 20-årsjubileum på Forshaga hotell. På bilden har samtliga deltagare klämt ihop sig på en bild och det ser ut att varit en trevlig tillställning. Från Riks-idrottsförbundet fick klubben 1500 kr till idrottsplatsen.

*** * * 25-årsjubileum 1956 * * ***

Flera av klubbens "gamla" kämpar belönades under 25-årsjubileumet. Från vänster: Åke Karlsson, Ragnar Nilsson, Thore Lindberg, Gustav Lindberg, Hugo Jonsson och Allan Karlsson

1956 hölls klubbens 25-årsjubileum i Östra Deje Folkets Hus. Lokalen för fylld av stolar och bord för dom många gästerna som lät sig smaka av den goda maten som erbjöds. Kvällen avslutades med fyrverkeri. Värmlands Idrottsförbund representerades av Forshagabon Nils Lindström som höll ett mycket uppskattat tal. Ett annat populärt inslag var klubbens egen revy iscensatt av Stig Karlsson och Ulf Nilsson.

Det unga gardet samlades vid ett bord och höll där hov hela kvällen. Fr.v. Inge Persson, Jonny Olsson, Rune Nilsson, Sven Gustavsson, Göte Olsson, Karl-Göte Karlsson, Sven Erik Larsson och Gunnar Persson.

Karl-Werner Nilsson uppvaktar flickorna Inga Fernqvist, Gunnel Olsson (Flood) och Anna-Lisa Olsson.

Värmlands Idrottsf. representant Nils Lindström från Mölnbacka, t.h. delar ut förbundets förtjänstecken i silver till Åke Karlsson. Nils Lindström överlämnade även Mölnbacka AIS standar, i vars förening Lindström var allt i allo.

* * * 30-årsjubileum 1961 * * *

Den 2 december 1961 firade klubben sitt 30-årsjubileum. Många av klubbens gamla kämpar fick ta emot medaljer. Bl a erhöll Ordförande Allan Karlsson Värmlands fotbollsförbunds guldmedalj för 22 års styrelsearbete. Som kronan på verket blev det serieseger i div 7 detta år.

Laget som vann serien 1961.

* * * 40-årsjubileum 1971 * * *

Jubileumet hölls i Forshaga skola och anslutningen var stor med ett 100 talet medlemmar som besökte festen. Några erhöll utmärkelser. Thore Lindberg fick guldmedalj både från fotbollsförbundet och idrottsförbundet. Åke Karlsson fick guld från fotbollsförbundet. Stig Ohlsson fick guld från idrottsförbundet och Allan Karlsson fick silver från både fotboll som idrottsförbundet.

Året kryddades med att både a och b-laget vann sina serier

Östra Deje håller stilen. . .

Jubileum – och serieseger

Östra Deje, det är föreningen som tagit för vana att kombinera jubileumsfirande med serieseger. 1971 firade föreningen 40-årsjubileum och vann div.VI. Nu är man inne på sitt 45:e år, och passar samtidigt på att vinna div.V!

Seriesegern är på sätt och vis unik. Det krävdes nämligen inte mindre än 38 poäng (!) för att nå div.IV. Strömtorps 37 "pinnar" räckte bara till andra platsen. Tala om jobbig serie. . .

Från att ha varit ett rent ultimång har Östra Deje nu kommit över på solsidan. Och det efter en målmedveten satsning. Och i div. IV avlöser man grannen Deje IK' som ju blev degraderat till "femman" i år.

- Satsningen började för tre år sen, berättar tränaren Rolf Augustsson. Vi formade om lagets spelstil till modell kontrare, och satsade på ett starkt försvar.

I samma veva slöt sig KBK-resen Hasse Eriksson till Östra Deje-leden. Nästa år får man en annan KBK:are spelklar, Stisse Ekman. Idag är Hasse lagets verkliga nyckelspelare och still going strong i allra högsta grad. De färskas seriesegrarnas grundstomme är annars ett framgångsrikt lilla VM-lag av årgång 1965.

- Kontringsspelet har passat oss perfekt, påpekar tränaren Augustsson. Och i år har grabbarna visat en imponerande effektivitet i avslutningarna. Det är inte många målchanser som missats.

0-2 ISERIEFINALEN

Östra Deje kunde ha avgjort serien redan i höstens femte omgång, men föll med 2-0 på hemmaplan mot konkurrenten

Strömtorp. Nu avgjordes inte den hårda toppstriden förrän i absolut sista omgången.

Seriesegrarna har annars visat en imponerande säkerhet på bortaplan. Har faktiskt vunnit samtliga bortamatcher den här säsongen.

- Förlust på bortaplan, ja det har vi faktiskt inte upplevt sen 1972 (!) drar Rolf sig till minness.

Målet i div.IV blir förnyat kontrakt. En nog så marig uppgift med tanke på att det krävs runt 20 poäng för att klara sig kvar i serien de senaste säsongerna.

Östra Dejes stora problem är ungdomsverksamheten. Någon sådan existerar knappast. Man vet helt enkelt inte vilket rekryteringsområde man ska ge sig på. I Östra Deje bor knappast några ungdomar alls. Söker man sig strax utanför samhället hamnar man på Forshaga eller Deje IK:s resp. revir. Och det passar sig ju interiktigt. . . .

- Men nu när vi nått div.IV är det helt enkelt nödvändigt att få en lösning på det här problemet, understryker Östra Deje-tränaren.

Annars tycker Rolf att det var väldans tråkigt att Deje IK inte kunde förnya div.IV-mandatet.

DNU går man miste om 1) trevliga derbyn och 2) välbehövlig konkurrens i kommunen.

MÄRTEN

ÖDIK fyller 50 år och satsar på unga

Ö:A DEJE Hos en idrottsjubilar i kommunen går man just nu och grunnar över hur man bäst firar 50-årigt idrottsutövande. Det var 1931 som Östra Deje IK bildades och i höst skall åren festas av. För-

hoppningsvis med en bra säsong för A-laget som färskt minne och hur som helst med en god uppslutning av ungdomar och supportrar.

Många minns Östra Deje för de populära sommarfester som hölls där i 25 år från början av 50-talet men än flera är de som kommit i kontakt med ÖDIK:s många fotbollslag. Under några år i senare delen av 70-talet tillhörde A-laget toppen i div IV och då var det nog också lättast att samla publik kring Tallmovallen.

Nu är laget tillbaka i "femman" men målet är att så snart som möjligt komma till-

baka helst då tillsammans med både Deje IK och Forshaga IF. A-laget är klubbens ansikte utåt men kanske är det den omfattande ungdomsverksamheten som imponerar mest.

Ungdomssektionen med Henry Wallebom som bas, utgör ett stort arbete med lag i farten ända ned till det som kallas miniknattar och ändå yngre. Ett lag, yngre pojklaget, vann sin serie i fjol men

för de flesta lagen blev det framgångar.

Än mer imponerande blir resultaten när man ser till Östra Dejes belägenhet där de flesta deltagarna i stort sett skjutsas vid varje tillfälle. Förutom stort föräldrantresse så ordnar man reguljära bussresor från Forshaga.

Ledareintresset är också stort. Det torde inte vara många klubbar som har så gott förspant. Ett 25-tal ledare

har utbildats, som nu tar hand om ungdomarna.

ÖDIK har också de senaste åren byggt ut Tallmovallen med ytterligare en plan. Det var en stor kostnad för klubben och man kämpar ännu för att få ut vissa bidrag.

Men det är till hösten som ÖDIK fyller år och det blir anledning att återkomma. Till dess håller alla supportrarna tummarna.

Här några av de som stod i centrum för hyllningar när ÖDIK firade sitt 50-årsjubileum. Fr v ses Roberth Sjöberg, Jonny Holm, Sven Carlberg, Henry Wallebom, Tore Lindberg, Allan Karlsson, Åke Karlsson och "Ollie" Larsson. (FOTO: Nils Almgren).

ÖDIK fyller 50 och inviger ny fotbollsplan

ÖSTRA DEJE Det var i strålände solsen som ÖDIK kunde inviga sin nya fotbollsplan på Tallmovallen på lördagen. Under hela dagen pågick turneringar mellan de olika ungdomslagen och A-lagen i trakten. Hela 500 personer besökte denna s k fotbollens dag.

— Med detta arrangemang börjar vi firandet av klubbens 50-årsjubileum, berättar Åke Karlsson, som var ordförande

för klubben fram till 1975. I november blir det riktiga jubiléet.

Det är främst ungdomsverksamheten som ökat och som gjort att en ny bana började att planeras för tre år sedan. 350 000 kr är budgeterade. Hittills har klubben byggt för 220 000 kr och då tillkommer en tennisbana, en portal samt ett stängsel.

600 frivilliga arbetstimmar har klubbens medlemmar satt in i arbetet med banan, sa ordf. Allan Karlsson i sitt invignings-tal.

Av de 550 medlemmarna är

150—200 aktiva på ungdoms-sidan. Hittills har klubben inte tagit emot flickor men med en ny bana färdig har klubben nu planer på att låta även flickorna vara med och spela i ÖDIK.

Det var inte bara fotboll som publiken kunde njuta av på fotbollens dag. Dejefors musikkår spelade musik och senare var det uppvisningsdans av Forshaga Folkdansgille.

Vid årsskiftet beräknar ÖDIK ha över 600 medlemmar i klubben. Det är främst ungdomsverksamheten som ökar enormt.

Sture o Veine leder allsängen Bättre och bättre dag för dag

Nilsson i centrum när ÖDIK fyllde 60 år

FORSHAGA — Det var roligt att få vara med, sade Ragnar Nilsson, 85.

Ragnar var med redan 1931, då som ordförande och högerback.

I lördags kunde föreningens förste ordförande delta i festligheterna när Östra Deje IK fyllde 60 år.

Ragnar från Öna åt mat, drack kaffe och mädde gott. Dansandet överlät han åt ungdomarna.

Vi lät honom istället minnas de första staplande åren.

— Tänk när vi byggde planen, vi sprang flera kilometer med matjord i skottkärror för att få ordning på åkern. Fast de äldre gillade inte att vi spelade fotboll, vi skulle ju hjälpa till i ladugården istället.

För att få slut på eländet såg

de vuxna till att bonden som arrenderade ut marken vid fotbollsplanen sade upp avtalet.

— Varje höst gjorde han det. Men den här våren kom behövd han de 30 kronorna som vi lade i hyra för ett år, berättar Ragnar.

— Och så hade vi Åke Karlsson. Han var fenomenal på att skaffa oss kommunala anslag. Han jobbade på Mölnbacka Trysilskis kontor och hade andra möjligheter än oss grovarbetare, bland annat hade han telefon på kontoret.

Kvarnorp, Dyvelsten och Ulvsby var vanliga motståndare de första åren, till matcherna cyklade laget.

— Det var byalag på den tiden, och spelarna var från byn de spelade för. Jag vägrade godta något annat, det tog många år innan jag kunde ac-

ceptera att man skulle värva spelare.

Nu är tiderna andra. Ragnar följer dagens fotboll på Tallmovalet så gott han kan.

— Derbymatcherna mot Deje och Forshaga i kommuncupen missade jag inte.

Det finns andra veteraner som fortfarande är stora ledare i ÖDIK; Thore Lindberg och Holger Eklöf hyllades intensivt och välförtjänt. ÖDIK är på många sätt en mönsterförening, Thore och Holger har tveklöst stor del i det.

Thore var den andre på jubileumsfesten som var med redan 1931. Han har varit kassör i 50 år, han är det fortfarande.

Och ÖDIK kunde inte valt ett lämpligare datum än 19 oktober för jubileumsfesten; det är Thore Lindbergs dag, han fyllde 71 i lördags.

Många hyllade Thore i lördags. Värmlands idrottsförbund och Värmlands fotbollsforbund ville det också, men fick inte. För Thore Lindberg är också både stolt och stonig.

— Jag vill inte ha något av dem, de tog Lilla VM ifrån oss.

ÖDIK arrangerade under nio år Lilla VM-slutspelet på ett suveränt sätt. När de planerade för ett stort tiårsjubileum så bytte fotbollsforbundet arrangör. Det smälter Thore och Holger aldrig.

Holger Eklöf har i många år också varit ett av de tunga namnen i ÖDIK, om än i skymundan av bortgångne Allan Karlsson och Thore Lindberg. Men platsen i bakgrunden är den Holger gillar bäst.

Det var förstas fler som hyllades i Forshaga Folkets hus. Åke Nordmark delade ut förtjänstecken från både Värmlands idrottsförbund och Värmlands fotbollsforbund.

Inge Granlund uppvaktade från Forshaga kommun med ett ungdomsledarstipendium på 5 000 som föreningen själv fick välja stipendiater till. Esbjörn Lindstedt, Jonny Holm och Stefan Berglund fick dela på stipendiet.

Föreningens eget jubileumsstipendium gick till Lars-Erik Jansson, ett populärt val. En rad priser delades också ut till A-lagsspelare. Jerry Carlberg fick "Haralds matta" som bevis på att han varit årets nyttigaste spelare.

ÖDIK uppvaktades i övrigt av Forshaga IF, Deje IK, HK Brukspojker och Folksam.

Följande ledare i ÖDIK erhöi förtjänstecken från VIF och VFF:

Brons: Per-Olof Hjalmarsson.
Silver: Holger Eklöf, Jonny Holm, Roberth Sjöberg, Reine Axelsson.

PER LARSSON

Foto: PER LARSSON

Roligt att få vara med tyckte Ragnar Nilsson, 85, när ÖDIK fyllde 60 år. Ragnar var föreningens förste ordförande. Thore Lindberg och Holger Eklöf är två av de herrar som byggt upp ÖDIK till vad föreningen i dag är. Thore har också varit med sedan 1931.

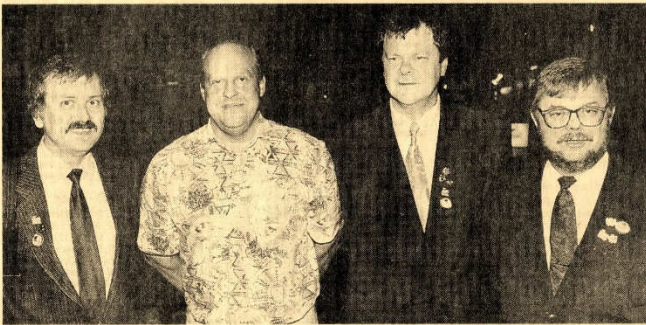

Foto: PER LARSSON

Jonny Holm, Per-Olof Hjalmarsson, Reine Axelsson och Roberth Sjöberg, fyra herrar som medaljerades under ÖDIKs jubileum.

1931

1991

***** 70-årsjubileum 2001 *****

Lars-Erik Jansson, Ulf Engkvist och Esbjörn Lindstedt får priser av Värmlands fotbollsförbunds Åke Nordmark -

***** 75 - årsjubileum 2006 *****

75 år

1931-2006

* * * 80 - årsjubileum 2011 * * *

I dag firar ÖDIK 80 år. Den anrika fotbollsföreningen kommer att fira detta med pompa och ståt.

Under dagen kommer det finnas aktiviteter, såsom serveringar och överraskningar, på Tallmovallen som ska passa både gamla som unga besökare. Under dagen spelas två matcher. ÖDIK:s damer möter Kristinehamn och herrlaget ställs mot Forshaga 2 – den sistnämnda med matchstart 19.31.

På kvällen bjuds det på festligheter med middag i klubblokalen – en fest som startar efter herrmatchen runt 21-tiden.

Om kärleken till en 80-åring

Vissa saker blir man i livet. Andra föds man till. Självt föddes jag grön och vit. Inte bokstavligt talat förstås, det hade onekligen sett rätt märkligt ut, men väl bildligt. Jag fick det grönvita som i ÖDIK från både modersmjölken och farvattnet. Sen har det aldrig runnit ur mig.

Vi lever i en värld där det är helt okej att byta jobb, bil eller fru. Till och med religion och kön och det mesta annat går att byta om det inte längre passar. Men man byter inte fotbollslag att heja på. Alltså hoppas jag att Liverpool ska vinna både premier och Champions League varje år, oftast blir jag besviken. Jag håller en tumme för att IFK Göteborg ska vinna Allsvenskan och bli svenska mästare, precis som de alltid blev när jag växte upp. Och visst önskar jag Degerfors IF all lycka och välgång både på Stora Valla och runt om i Sverige.

Men oavsett om Liverpool, blåvitt eller röda-vita-laget vinner eller förlorar så rinner det av mig ganska så snart. För i grund och botten finns det bara ett enda lag som jag verkligen bryr mig om och brinner för och det är en liten grönvit förening hemmahörande strax norr om Forshaga.

Inte nog med att jag föddes det hittills framgångsrikaste av ÖDIK-år. 1976 blev herrlaget tvåa i det som på den tiden inte bara hette utan också verkligen var division fyra. Jag har dessutom en far som gjort flest matcher i klubbens historia, en farbror som spelat närapå lika många, en farfar som varit dess burlejon, en morfar som varit involverad på en massa olika sätt och en mor som växt upp bara några hundra meter från hemmaplanen. Alltså var det givet att jag skulle börja spela fotboll och att jag skulle göra det i den grönvita ÖDIK-tröjan.

När jag var liten tyckte och trodde jag verkligen att ÖDIK var världens bästa fotbollslag och drömde om att en gång spela för dem i de största av matcher. Någonstans på vägen dog dock illusionerna om europeiska toppmatcher och världsfotboll på Tallmovallen. Jag fick helt enkelt acceptera att Svanskog, Ölme och Persberg var något helt annat än Liverpool, Barcelona och Juventus.

Men trots det så är det med stolthet jag representerar ÖDIK. Det är, och kommer alltid att vara, något speciellt att dra på sig den grönvita matchtröjan och kliva ut på planen även om det är division sex och inte Champions League.

I torsdags var det exakt 80 år sen fotbollsklubben i mitt hjärta grundades och vem skulle uppmärksamma det om inte jag.

Efter en månad av frustration, skadebekymmer och rehab-träning åkte jag till Madrid utan större förhoppningar. Överlevde kvalet i inomhus-EM utan större bekymmer och när jag gick från hotellet till arenan för finaltävlingen kände jag mig lugn och avslappnad. Ett par timmar senare hade jag haft min day of days och, rent ut sagt, fått på hela skiten. Jag hade vunnit mitt första EM-guld och jag hade äntligen, som tionde hoppare genom tiderna, klarat drömgränsen 240 cm. Jag har förmodligen aldrig varit så chockad efter en tävling, i alla fall inte i positiv bemärkelse, och tyvärr var det svårt att njuta av segern och rekordet. Tyvärr kom jag heller aldrig att hoppa högre än så

/Stefan Holm